

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Ceruorum docilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

runt ramos, moles denolunt, aggeres construunt, omniq; vi conatu extrahere. Troglodyta contermini Æthiopia, qui hoc solo venatu aluntur, arbores propinquas itineri eorum conscendunt. Inde totius agminis nouissimum speculari, extremas in clunes desiliunt. Leua apprehendunt cauda, pedes stipantur in sinistro femine. Ita pendens alterum poplitum dextra cadit: ac praecuta bipenni hoc cruce tardato profugiens, alterum poplitis nervos ferit, cuncta praeceleri permiscere peragens. Alij tuius generis, sed magis fallaci intentos ingentes arcus defigunt humi longius. Hos praecipui viribus iuuenes continent, alij connixi pari conatu tedium, ac prateruentibus sagittarum venabula insunt, mox sanguinis coactio sufficiunt. Hæc de elephantorum obedientia & subiectio

VII.

Ælian. lib. 2.
cap. 25.

Virgil. 7.
Æneid,

Quod si animalium maximum elephas proximūque humanis sensibus, humana industria capi, regi, doceriq; potest, quid de alijs victis aut vincendis dubitemus? Aiunt Catulum certo dono datum Ptolomæo Philadelpho, qui linguâ Græcâ nutritus sit, & loquentes intellexerit; in ruborem nobilium quorundam pusionum, qui, vt pigræ suæ litent, stupiditatem profiteri non verentur, dum se aiunt, ingenio carere, ad Græcas litteras addiscendas. Tyrhæo pecoris magistro ceruus fuit mansuetus, quem

Quid. lib. 10.
Metam.

Et alius Poëta:

Soror omni sylvia cura
Mollibus intexens ornabat cornua fertis,
Pellebatq; ferum, puroq; in fonte lauabat.
Ille manum patiens, mensaq; assuetus herili,
Errabat sylvis, rursusq; ad limina nota
Ipse domum sera quamuis se nocte ferebat.
Namq; sacer Nymphis Carthæa tenentibus aras
Ingens ceruus erat, lateq; patentibus altis
Ipse suo capiti prebebat cornibus umbras:
Cornua fulgebant auro, demissaq; in armos
Pendebant tereti gemmata monilia collo.
Bulla super frontem paruis argentea loris
Vineta mouebatur, pariliq; ætate nitebant
Auribus e geminis circum cana tempora hæc.
Nq; metu vacuus, naturaliq; pauore

Depicta

*Deposito celebrare domos, mulcendaq; colla
 Quamlibet ignotis manibus præbere solebat.
 Sed tamen ante alios Cæe pulcherrime gentis
 Gratus erat Cyparisse tibi, tu pabula ceruum
 Ad noua, tu liquidi ducebas fontis ad undas;
 Tu modo texebas varios per cornua flores,
 Nunc eques in tergo residens huc letus & illuc
 Mollia purpureis frænabas ora capistris.*

Ac, ne quis Poëtica hæc fide scribi existimet, testatur Plutarchus, Sertorium, insignem illum Romanum, contra Romanos, Hispanorum ducem, ceruam aluisse, quam, in expeditionibus suis, semper comitem habebat, fingens Dianæ esse numen, à quo res gerendas auspicaretur. Neque opus est, hanc rem planam facere testibus, quam experientia fere quotidiana oculis subijcit. Vidi ipse eiusmodi feras, cum pecore manè exeuntes, & vesperè redeuntes. Vidi quæ duos, tres, pluresue dies in siluis abnoctarent, & ad arceam tamen reuifere suam non obliuiscerentur. Vidi, Salisburgi, annosum & cornua alta ferentem ceruum, qui & frænum, & sessorum, & quod mirum magis, bombardæ à sessore intra cornua illius collocatæ explosionem pateretur; equitèmq; ad vnum fere milliare principes curru celerrimo vectos comitantem portaret, quouis equo agiliorem. Quod si quis vult etiam fidelitatem cerui, Mithridates Ponticus, cum somnum caperet, sui corporis custodiam non modò armis & satellitibus excubitoribus committebat: sed magis etiam tauro, & equo, & ceruo, quos mansuefactos habebat. Ii enim ad custodiam eius dormientis aduigilantes, si quis accederet, illius sensum ex ipsa respiratione, quem mox percipiebant, atque ille ex mugitu, alter hinnitu, alius sua propria voce eum à somno excitabat.

Ælian. lib. 7.
cap. 56.

Credibilia hæc sunt ijs, quæ de lupis, vrsis, leonibus, ipsa tigride narrantur. Iacobus Christophorus Blarer, Episcopus Basileensis, Collegij nostri Bruntrutani Fundator, Princeps æterna memoria dignus, lupum habuit, non solum domi, atque in arce, inter canes familiariter & amicè versantem, sed etiam cum iisdem canibus in siluas prodeuntem, nec segniùs, quàm canes, ceterorum luporum venationi instantem; adeò constantior, in amicitia, fuit

VIII.

Z 2

cum